

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě, pobočka v Olomouci rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jiřího Gottwalda a soudců Mgr. Michala Rendy a Mgr. Barbory Berkové, ve věci žalobkyně **Mgr. E. T.**, bytem S., N. T. 5, zastoupené Mgr. Ing. Martinem Kalabisem, advokátem se sídlem Prostějov, Nám. T. G. Masaryka 11, proti žalovanému **Zeměměřičskému a katastrálnímu inspektorátu v Opavě**, se sídlem Opava, Praskova 194/11, za účasti osoby zúčastněné na řízení **J. R.**, bytem S. 32, **o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 6. 2015, č. j. ZKl OP-O-15/279/2015-7, ve věci nesouhlasu s provedením opravy chyby v katastrálním operátu,**

t a k t o :

I. Žaloba s e z a m í t á.

II. Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.

III. Osoba zúčastněná na řízení n e m á právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

A. Vymezení věci

Včas podanou žalobou se žalobkyně domáhala zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného, jimž žalovaný zamítl odvolání žalobkyně a potvrdil rozhodnutí Katastrálního úřadu pro Olomoucký kraj, Katastrální pracoviště Olomouc ze dne 26. 2. 2015, č. j. OR-428/2014-805.

Uvedeným rozhodnutím správní orgán I. stupně nevyhověl nesouhlasu žalobkyně s provedenou opravou chyby v údajích katastru nemovitostí pro k. ú. Suchonice a rozhodl, že v souboru geodetických informací zůstane budova zemědělské stavby na pozemku parcela stavební č. 110/1 zobrazena dle platných předpisů pro polohopis katastrální mapy v digitální formě s tím, že obvod budovy zahrnuje hlavní stavbu kravína, včetně příslušenství tak, jak bylo zaměřeno ve dnech 12. – 14. 7. 1972 a zobrazeno v polním náčrtu č. 6/72, zakázka č. 441-0015-73-7050. Správním orgán I. stupně po doplnění listinných podkladů uzavřel, že z hlediska zápisů v evidenci nemovitostí, resp. katastru nemovitostí se jedná o jednu stavbu na pozemku označeném jedním parcelním číslem, když z pohledu občanskoprávních předpisů mléčnice je příslušenstvím kravína jako věci hlavní. V roce 2002 byla v k. ú. Suchonice provedena obnova katastrálního operátu přepracováním do digitální katastrální mapy, přičemž při obnově katastrálního operátu byl vyhotoven nový soubor geodetických a popisných informací katastru a v grafickém výstupu z digitální katastrální mapy se již nepoužila mapová značka – slučka, která byla nahrazena vnitřní kresbou v parcele (poř. č. 2.19 přílohy 9.3 vyhl. č. 190/96 Sb.) s tím, že u budovy na pozemku p. č. st. 110/1 došlo při obnově operátu k chybě v zobrazení v tom smyslu, že tečka znázorňující budovu byla doplněna pouze k parcelnímu číslu umístěnému v budově hlavní (kravín) a nebyla doplněna ke stavebám tvořícím příslušenství budovy hlavní, včetně mléčnice, což mohlo vést k domněnce, že na těchto částech, spojených s hlavní budovou značkou pro vnitřní kresbu, se budova nenachází. Z tohoto důvodu katastrální úřad provedl chybu v zobrazení budovy, odstranil vnitřní kresbu v parcele a vytvořil souvislý obvod budovy zemědělské stavby na pozemku p. č. st. 110/1. Uzavřel, že zobrazení budovy bylo provedeno dle platných předpisů pro polohopis katastrální mapy v digitální podobě a nebylo jí zasaženo do vlastnických práv ani majitele budovy ani majitele pozemku. Nedošlo též k legalizaci černé stavby mléčnice, neboť tato byla, jako příslušenství kravína, zaměřena společně s kravínem a zapsána do tehdejší evidence nemovitostí jako jedna budova na pozemku označeném jedním parcelním číslem s tím, že vlastnické právo k budově kravína včetně mléčnice nabyla Jitka Růžicková. Dle správního orgánu I. stupně, pokud by měla být mléčnice samostatnou stavbou, musela by již v době svého vzniku být označena samostatným parcelním číslem pro evidenci nemovitostí, což vylučoval účel užívání této stavby.

K odvolání žalobkyně žalovaný napadené rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrdil s odůvodněním, že již z textu rozhodnutí o přípustnosti stavby je zřejmé, že mléčnice měla sloužit dvěma kravínům a jedná se o jeden funkční celek. Žalovaný neshledal rozpor v tom, že správní orgán I. stupně označil mléčnici jako příslušenství a evidoval ji s kravínem (hlavní stavbou) jako jednu stavbu s tím, že považoval za nelogické tvrzení žalobkyně, že příslušenství věci je vždy věc samostatná, přičemž odkázal na § 121 občanského zákoníku (zák. č. 40/1964 Sb.)

a dovodil, že hlavní budova a příslušenství tvoří celek a nikoli oddělené samostatné části. Dále odkázal na § 2 odst. 1 písm. b) bod 2) zák. č. 344/1992 Sb., platného v době převodu stavby na pozemku p. č. 110/1 v k. ú. Suchonice s tím, že vedlejší budovy tvořící příslušenství hlavní budovy a nacházející se na téže parcele jako hlavní budova se v katastru nemovitostí neevidovaly, pouze se zobrazovaly v katastrální mapě jako další prvky polohopisu. Dle žalovaného ani z rozhodnutí stavebního úřadu č. j. 843/94-CH nevyplývá, že se jedná o dvě samostatné stavby, vyplývá z něj jen to, že rozdělení stavby kravína na dvě části lze provést jen podle vyznačeného stavu na výkresu, který byl nedílnou součástí rozhodnutí a tím byl geometrický plán č. 65-827/94. Ve vztahu k námitkám žalobkyně stran procesního postupu správního orgánu I. stupně uvedl, že § 53 odst. 6 správního řádu (dále jen „s. ř.“) ve spojení s § 18 odst. 1 s. ř. se nevztahuje na všechny písemnosti, ale vztahuje se na případy, kdy se provádí důkaz listinou za přítomnosti účastníků nebo zúčastněných osob, zejména v případech, kdy tito byli vyzváni k předložení listiny, která není obsahem spisu, provedl rozlišení soukromé a veřejné listiny s tím, že všechny listiny, na které se správní orgán v rozhodnutí dovolával, jsou založeny ve spise a účastníci se měli možnost se s nimi seznámit, čehož žalobkyně využila. Žalovaný uzavřel, že to, že chybělo označení části budovy v katastrální mapě, neznamená, že část stavby nebyla v katastru zapsána.

B. Žalobní body

Žalobkyně v žalobě namítala, že:

- 1) Žalovaný dospěl k nesprávnému právnímu závěru spočívajícím v kvalifikaci stavby mléčnice jako součástí stavby kravína, když toto souvisí s interpretací pojmů součást a příslušenství věci, což vedlo k tomu, že na základě žádosti Jitky Růžickové došlo k opravě zákresu zemědělské stavby na pozemku žalobkyně p. č. st. 110/1 v k. ú. Suchonice v souboru geodetických informací a na tomto pozemku tak došlo k zákresu kravína a mléčnice jako stavby jediné, ačkoliv před provedenou opravou byl na uvedeném pozemku zakreslen pouze kravín. Dle žalobkyně je mléčnice příslušenstvím věci hlavní – kravína, tedy samostatnou věcí, kterou nelze evidovat v katastru nemovitostí jako jednu stavbu společně s věcí hlavní a o chybu v zákresu se tak nejednalo, naopak provedením opravy došlo k chybě, kdy jako jedna stavba jsou nyní zapsány stavby dvě. Dle žalobkyně žalovaný zcela zaměňoval v napadeném rozhodnutí pojmy příslušenství a součást věci, když dospěl k závěru, že mléčnice je příslušenstvím, nicméně toto příslušenství se zapisuje jako součást kravína. V rámci této námítky dále odkázala na definici příslušenství dle zák. č. 40/1964 Sb. (občanský zákoník – dále v rozsudku jen „obč. zák.“) a dle zák. č. 89/2012 Sb. (občanský zákoník – dále v rozsudku jen „o. z.“) s tím, že jestliže žalovaný i správní orgán I. stupně dospěli k závěru, že mléčnice je příslušenstvím kravína, pak je mléčnice samostatnou věcí a nelze jí do katastru nemovitostí zapsat jako součást kravína a závěr žalovaného, že příslušenství tvoří s věcí hlavní jeden celek je nesprávný. To, že mléčnice je příslušenstvím kravína pak vyplývá i z dohody o vypořádání majetkového podílu převodem nemovitosti ze dne 3. 7. 1995 a z posudku, který je součástí spisu č. 41-5537/10.
- 2) Rozhodnutí žalovaného je vnitřně rozporné a nelogické, když na jedné straně žalovaný kvalifikuje mléčnici jako příslušenství kravína a na druhou stranu o těchto dvou stavbách hovoří jako o stavbě jedné a nelze do katastru

nemovitostí zapsat jako jednu stavbu kravín s mléčnicí. Dle žalobkyně tato vnitřní rozpornost způsobuje nepřezkoumatelnost rozhodnutí jak žalovaného, tak i orgánu I. stupně.

- 3) Žalovaný se nevypořádal řádně s námitkou žalobkyně stran procesního pochybení správního orgánu I. stupně, když již v odvolání žalobkyně namítala, že správní orgán I. stupně vycházel z listin založených ve spise, přestože tyto nebyly provedeny k důkazu, když nebyly čteny při ústním projednání a ze spisu nevyplývá, že by byly provedeny mimo ústní jednání (pak by ve spise musely být protokoly/záznamy o provedení listinných důkazů v souladu s ust. § 18 odst. 1 a § 53 odst. 6 s. ř. Dle žalobkyně správní orgán I. stupně založil do spisu celou řadu listin, ale není zřejmé, které z nich byly provedeny k důkazu a které nikoliv, což způsobuje nepřezkoumatelnost rozhodnutí orgánu I. stupně. Dle žalobkyně žalovaný k této námitce vznesené v odvolacím řízení poskytl nesouvisející poučení o rozdílu mezi soukromou a veřejnou listinou a k námitce neprovedení listinných důkazů v souladu se s. ř. neuvedl, z čeho dovozuje, že se § 53 odst. 6 a § 18 odst. 1 s. ř. nevztahují na všechny případy provádění důkazu listinou a s námitkou žalobkyně se tak nedostatečně vypořádal.

C. Vyjádření žalovaného a osoby zúčastněné na řízení

Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby, přičemž odkázal na obsah napadeného rozhodnutí. K žalobním bodům uvedl, že:

- Ad 1) Katastrální úřad na základě provedení šetření v operátu k. ú. Suchonice opravil dle § 36 odst. 1 písm. a) katastrálního zákona chybu v zobrazení budovy na par. č. st. 110/1, která spočívala ve zrušení zobrazení uvnitř budovy, když se podle platných předpisů pro správu a vedení katastru nemovitostí v digitální katastrální mapě zobrazují pouze obvody budov, nikoliv jejich rozhraní (§ 5 odst. 2 vyhl. č. 357/2013 Sb.). Dále ve vyjádření k námitce zopakoval vývoj vyznačení stavby na pozemku p. č. st. 110/1 v k. ú. Suchonice v evidenci nemovitostí, resp. katastru nemovitostí a proces nabývání vlastnického práva ke stavbě s tím, že katastrální úřad opravil zobrazení budovy podle původního výsledku zeměměřičských činností, ve kterém je zadokumentováno zaměření obvodu stavby kravína včetně mléčnice. Předmětem rozhodování o návrhu na provedení opravy chyby byl zákres zemědělské stavby v digitální katastrální mapě a předmětem rozhodování nebylo, a ani nemohlo být, rozhodování o otázce, co je součástí nebo příslušenství věci. Katastrální úřad prověřil, zda zobrazení budovy v katastrální mapě je v souladu s původními výsledky zeměměřičské činnosti s tím, že obvody budov po opravě těmito odpovídají (měření z roku 1972 a geometrický plán z roku 1994). Dle žalobce řešení otázky příslušenství či součásti věci nemá dopad na výsledek žalobou napadeného rozhodnutí.
- Ad 2) S ohledem na výše uvedené se žalovaný k této námitce již více nevyjádřil.
- Ad 3) K námitce procesního pochybení žalovaný uvedl, že se s touto námitkou vypořádal řádně na str. 8 žalobou napadeného rozhodnutí, když uvedl, že písemnosti založené ve spise jsou listinami vedenými orgánem veřejné moci, tedy veřejnými listinami, na které nedopadá § 53 odst. 6 a § 18 odst. 1 s. ř., neboť se jedná o listiny založené v operátu katastru nemovitostí, který je veřejným seznamem. Ze založených listin je patrný vývoj změn u nemovitosti a účastníci se s listinami, založenými ve spise, měli možnost seznámit, přičemž

žalobkyně toho využila. Dle žalovaného důkazy, které katastrální úřad citoval ve svém rozhodnutí, jsou obsahem spisu a žádný předpis nestanovuje, aby správní orgán hodnotil jednotlivé důkazy založené ve spise a ke každému připojil podrobný komentář, jak se s ním vypořádal.

Osoba zúčastněná na řízení se k žalobě nevyjádřila.

D. Replika žalobkyně

V replice žalobkyně uvedla, že vyřešení právní povahy předmětné stavby je pro danou věc zásadní a jestliže se správní orgán I. stupně i žalovaný shodli na tom, že mléčnice je příslušenstvím, pak nelze provést opravu chyby v katastru nemovitostí způsobem, že budou jako jedna stavba zakresleny stavby dvě. Rovněž nepovažovala za vyřešenou její námitku procesního pochybení při provádění dokazování před správním orgánem I. stupně, když má za to, že pro provádění důkazů listinou není rozhodující, zda se jedná o listinu soukromou či veřejnou, povaha listiny má toliko význam pro posouzení její pravosti a správnosti. Nesporovala právo správního orgánu rozhodnout, které důkazy provede, avšak za situace, kdy se ve spise nachází listiny, musí být zřejmé, které byly k důkazu provedeny a které nikoli. Při hodnocení důkazů správní orgán postupuje podle zásady volného hodnocení důkazů přičemž důkazy hodnotí jednotlivě a ve vzájemné souvislosti (§ 50 odst. 4 s. ř.) a své úvahy musí odůvodnit v rozhodnutí s ohledem na § 68 odst. 3 s. ř. a tuto povinnost správní orgán I. stupně nesplnil a žalovaný tuto vadu neodstranil.

E. Obsah správního spisu

Žadostí ze dne 26. 11. 2014 požádala osoba na řízení zúčastněná o opravu zákresu zemědělské stavby na pozemku p. č. 110/1 v k. ú. Suchonice s tím, že uvedená stavba vznikla rozdělením zemědělské stavby na pozemku p. č. st. 110 v k. ú. Suchonice na část stavby na pozemku p. č. st. 110/1 a druhou část na pozemku p. č. st. 110/2 s tím, že v zákresu je vyznačena pouze část stavby na pozemku p. č. st. 110/1 přesto, že celý pozemek p. č. st. 110/1 je zastavěn. K žádosti jmenovaná přiložila vyjádření Obecního úřadu Tršice, jako stavebního úřadu, ze kterého se podává, že na celém pozemku p. č. st. 110/1 v k. ú. Suchonice je umístěna zemědělská stavba. Dále připojila část geometrického plánu č. 65-827/94 ze dne 13. 9. 1994, publikace dat ISKN a znalecký posudek č. 41-5537/10 ze dne 11. 3. 2010 znalce dipl. techn. V. V., kterým byla oceňována zemědělská stavba bez čp/če na pozemku p. č. st. 110/1 v k. ú. Suchonice s tím, že v popisné je uvedeno, že hlavním objektem nemovitosti je kravín a příslušenství (teletník a provozní zařízení, betonové jímky) s tím, že hala má tvar obdélníku s přístavky místnosti pro seno, hnojná koncovka, zádveří, teletník (je zde umístěna mléčnice, sociální zařízení, šatna, sklady a kotelná) a provozní zařízení, mléčnice byla ohodnocena jako budova.

Správní orgán I. stupně opravil chybu v údajích katastru nemovitostí, a to v souboru geodetických informací – zákres obvodu budovy na pozemku p. č. st. 110/1 v k. ú. Suchonice. S provedenou opravou vyslovila nesouhlas žalobkyně s tím, že provedení opravy nebylo řádně správním orgánem I. stupně

odůvodněno a nebylo možné použít § 36 odst. 1 katastrálního zákona, neboť z geometrického plánu č. 65-827/94 ze dne 13. 9. 1994 nelze dovodit, že by na nově vznikajícím pozemku p. č. st. 110/1 nacházela pouze jedna stavba kravína, naopak je patrné, že jsou zakresleny i stavby, které nejsou zapsány v katastru nemovitostí (mléčnice, hnojniště) a vyjádření stavebního úřadu Tršice není pravdivé, neboť na pozemku se nachází stavby dvě (kravín a mléčnice).

Z výpisu z katastru nemovitostí ze dne 16. 1. 2015, LV č. 284 a 266 se podává, že žalobkyně je vedena jako vlastnice pozemku p. č. 110/1 v k. ú. Suchonice, na kterém se nachází budova (zem. stav.) bez čp/če ve vlastnictví osoby zúčastněné na řízení.

Z polního náčrtu č. 6/72 se podává zakreslení kravína včetně souvisejících staveb (mj. mlékárny) na pozemku p. č. st. 110 s tím, že související stavby jsou k budově kravína připojeny tzv. slučkou a budova je vč. souvisejících staveb po obvodu vyšrafována (vnitřní šrafování mezi kravínem a mlékárnou není). Z geometrického plánu č. 054923-266 ze dne 14. 11. 1984 se podává, že bylo provedeno zaměření dostavby ke stavbě na pozemku p. č. st. 110 s tím, že dostavěná budova byla v katastrální mapě tzv. slučkou přisloučena ke stávající budově. Z kopií katastrální mapy (před opravou a po opravě) se podává, že před provedenou opravou v katastrální mapě byla zemědělská budova zakreslena tučnou souvislou čarou po jejím obvodu včetně souvisejících staveb s tím, že tenkou čarou bylo zakresleno vnitřní dělení budovy (jednotlivé související stavby) s tím, že celý pozemek p. č. 110/1 byl zastavěn. Po opravě byla zemědělská budova zakreslena tučnou souvislou čarou po jejím obvodu včetně souvisejících staveb s tím, že vnitřní dělení budovy (jednotlivé související stavby) již zakresleny nebyly. Z kopie mapy bývalého pozemkového katastru se podává, že uvedená zemědělská budova včetně souvisejících staveb byla zakreslena půdorysně stejně jako v katastrální mapě před opravou s tím, že obvody budovy a jednotlivých souvisejících staveb byly zakresleny čarou stejné tloušťky po celém svém obvodu, tedy z kopie mapy je patrné, co vše na bylo na pozemku (tehdy p. č. st. 110) postaveno (hlavní budova a dále 5 souvisejících staveb) s tím, že související stavby byly k hlavní budově sloučeny tzv. slučkou. Z kopie katastrální mapy (bez data, ke kterému byl náčrt zachycen) se podává, že následně byla na pozemku p. č. st. 110/1 stále vedena zemědělská budova včetně souvisejících staveb připojených na mapě tzv. slučkou.

Z dohody o vypořádání majetkového podílu převodem nemovitosti ze dne 3. 7. 1995, z darovací smlouvy ze dne 28. 12. 2009 se podává, že Františku Sýkorovi byl v rámci vypořádání jeho majetkového podílu u povinné osoby Zemědělského družstva Tršicko vydána stavba kravína se vším příslušenstvím a součástmi (tvořící mléčnice a sociální zařízení) na pozemku p. č. st. 110/1 v k. ú. Suchonice, která vznikla rozdělením původní stavby na pozemku p. č. 110 v uvedeném k. ú. na část stavby na pozemku p. č. st. 110/1 a druhou část na pozemku p. č. st. 110/2. K dohodě byl připojen geometrický plán č. 65-827/94 ze dne 13. 9. 1994, ze kterého se podává rozdělení budovy s tím, že k budově na pozemku p. č. st. 110/1 je slučkou přisloučena též stavba teletníku, přičemž je na geometrickém plánu zakreslena v celém své obvodu. Darovací smlouvou byla na osobu zúčastněnou na řízení převedena budova bez čp/če na pozemku p. s. st. 110/1 v k. ú. Suchonice včetně součástí, zejména mléčnice a sociálního zařízení a příslušenství, zejména

betonových jímek. Z kupní smlouvy ze dne 8. 6. 2004 se podává, že žalobkyně nabyla vlastnické právo k pozemku p. č. st. 110/1 v k. ú. Suchonice koupí.

ONV v Olomouci dne 13. 7. 1966 rozhodl o přípustnosti stavby kravína s příslušenstvím v k. ú. Suchonice na p. č. 463/2, přičemž Obecní úřad Tršice dne 26. 1. 1995 rozhodl o rozdělení stavby kravína na stavebním pozemku p. č. 110 v k. ú. Suchonice na dvě části dle připojeného výkresu (g. pl. ze dne 13. 9. 1994) s tím, že na místě samém bylo zjištěno, že se jedná o dvě samostatné nepodsklepené zděné budovy.

F. Relevantní právní úprava

Podle § 2 písm. e), f) a l) katastrálního zákona pro účely tohoto zákona se rozumí

- e) geometrickým určením nemovitosti a katastrálního území určením tvaru a rozměru nemovitosti a katastrálního území, vymezených jejich hranicemi v zobrazovací rovině,
- f) polohovým určením nemovitosti a katastrálního území určením jejich polohy ve vztahu k ostatním nemovitostem a katastrálním územím,

Podle § 3 odst. 1 písm. c) katastrálního zákona v katastru se evidují budovy, kterým se číslo popisné ani evidenční nepřiděluje, pokud nejsou součástí pozemku ani práva stavby, jsou hlavní stavbou na pozemku a nejde o drobné stavby.

Podle § 36 odst. 1 katastrálního zákona na písemný návrh vlastníka nebo jiného oprávněného nebo i bez návrhu opraví katastrální úřad chybné údaje katastru, které vznikly

- a) zřejmým omylem při vedení a obnově katastru,
- b) nepřesností při podrobném měření, zobrazení předmětu měření v katastrální mapě a při výpočtu výměr parcel, pokud byly překročeny mezní odchylky stanovené prováděcím právním předpisem.

Podle § 5 odst. 1 a 3 katastrální vyhlášky

(1) Polohopis katastrální mapy obsahuje zobrazení hranic katastrálních území, hranic územních správních jednotek, státních hranic, hranic pozemků, obvodů budov a vodních děl evidovaných v katastru, další prvky polohopisu, hranice chráněných území a ochranných pásem a body polohového bodového pole. Polohopis katastrální mapy v digitální formě obsahuje zobrazení hranic rozsahu věcného břemene k části pozemku.

(3) Hranice a obvody budov a vodních děl se v katastrální mapě zobrazují přímými spojnicemi jejich lomových bodů, popřípadě bodů vložených do těchto přímých spojnic. Jsou-li hranice podle předchozí věty tvořeny kruhovým obloukem nebo jinou křivkou, vyjádří se úsečkami, jejichž délka se volí tak, aby se žádný bod na úsečce od skutečného průběhu hranice neodchýlil o více než 0,10 m. Není-li vhodné postupovat podle předchozí věty, lze použít kružnici nebo její část.

G. Posouzení věci krajským soudem

Krajský soud přezkoumal v mezích žalobních bodů [§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)] napadená rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). Krajský soud rozhodl bez jednání v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. bez nařízení jednání, když žalobkyně s takovým postupem výslovně souhlasila a žalovaný se nevyjádřil ve lhůtě dvou týdnů od výzvy krajského soudu.

Předně považuje krajský soud za vhodné uvést, že stavba kravína z pohledu katastrálního zákona představuje stavbu hlavní, která se eviduje v katastru nemovitostí. Mléčnice (v listinách též mlékárna či teletník) pak představuje stavbu vedlejší, která se v katastru nemovitostí neeviduje. Z hlediska polohopisu katastrální mapy se pak uvedené budovy zobrazují svými obvody, tedy průnikem vnějšího obvodu budovy s terénem.

Rozšířený senát Nejvyššího soudu ve svém usnesení ze dne 23. 3. 2005, č. j. 6A 25/2002-42 (uveřejněném na www.nssoud.cz a pod č. 906/2006 v Sb. NSS) uzavřel, že § 65 odst. 1 s. ř. s. nelze vykládat doslovným jazykovým výkladem, ale podle jeho smyslu a účelu. Žalobní legitimace podle tohoto ustanovení musí být dána pro všechny případy, kdy je dotčena právní sféra žalobce, tj. kdy se jednostranný úkon správního orgánu, vztahující se ke konkrétní věci a konkrétním adresátům, závazně a autoritativně dotýká jejich právní sféry. Nejde tedy o to, zda úkon správního orgánu založil, změnil, zrušil či závazně určil práva a povinnosti žalobce, nýbrž o to, zda se - podle tvrzení žalobce v žalobě - negativně projevil v jeho právní sféře.

Smyslem řízení o opravě chyby katastrálního operátu, jsou-li pro provedení opravy splněny zákonné podmínky, je uvedení evidovaných údajů do souladu se skutečným obsahem listin, které má katastrální úřad k dispozici. Toto restriktivní pojetí pravomocí katastrálního úřadu vyplývá z toho, že se jedná o správní orgán provádějící pouze evidenci na základě předložené listiny a nikoliv orgán povoláný k přezkumu její pravosti či správnosti. Katastrální úřad při opravě chybného údaje v katastru nemůže vybočit ze své evidenční role a při rozhodování o opravě chybného údaje fakticky nalézat právo, tedy i posuzovat, za jakých podmínek práva vznikají, zanikají, mění se jejich obsah, přecházejí na jiné osoby apod. To přísluší pouze soudům v občanskoprávním řízení. Proto katastrální úřad může v řízení o opravě chyby katastru činit jen základní a jednoduché právní úvahy vycházející z obsahu jím zkoumaných listin a nemůže řešit sporné právní otázky. V řízení o opravě chyb nelze napravit jakýkoliv nesoulad mezi evidovanými údaji a skutečností. Pokud subjekt namítá existenci chyby, která je nejasná nebo sporná, může se ochrany svých práv domoci především u civilních soudů například cestou žaloby na určení existence jím tvrzeného práva [§ 80 písm. c) o. s. ř.].

Žalobkyně se domáhá soudního přezkumu rozhodnutí žalovaného, jímž žalovaný zamítl odvolání žalobkyně a potvrdil rozhodnutí Katastrálního úřadu pro Olomoucký kraj, Katastrální pracoviště Olomouc, kterým nebylo vyhověno nesouhlasu žalobkyně s provedenou opravou chyby v údajích katastru nemovitostí pro k. ú. Suchonice. Je třeba zdůraznit, že žalobkyně nesouhlasila s opravou chyby

v souboru geodetických informací, konkrétně v zobrazení polohopisu budovy zemědělské stavby na pozemku p. č. st. 110/1 v katastrální mapě v digitální formě. Z obsahu správního spisu se podává, že celý uvedený pozemek je zastavěn, přičemž hranice tohoto pozemku současně představuje vnější obvod staveb na uvedeném pozemku stojících (kravín a souvisejících staveb). Současně se též podává, že žalobkyně je v katastru nemovitostí vedena jakožto vlastnice pozemku p. č. st. 110/1 v k. ú. Suchonice a osoba na řízení zúčastněná jakožto vlastnice budovy bez čp/če stojící na uvedeném pozemku. Z nabývacích listin se pak podává, že osoba zúčastněná na řízení nabyla do svého vlastnictví veškeré nemovité věci na uvedeném pozemku se nacházející, když budova bez čp/če na ni byla převedena darem včetně všeho příslušenství a součástí, zejména (výslovně v nabývacím titulu uvedené mléčnice). Za situace, kdy je uvedený pozemek zcela zastavěn, je pak evidentní, že osoba zúčastněná na řízení se stala vlastníkem všech nemovitých věcí na uvedeném pozemku stojících, jak je uvedeno shora. Tedy v posuzované věci je dán stav, kdy je odlišný vlastník pozemku a vlastník zástavby na něm stojící. Provedená oprava v souboru geodetických informací se týkala pouze a výlučně zobrazení budovy bez čp/če stojící na pozemku p. č. st. 110/1 v k. ú. Suchonice vč. jejího příslušenství či součástí v katastrální mapě. Oprava se nijak nedotkla pozemku p. č. st. 110/1 ve vlastnictví žalobkyně, neboť ten je celý zastavěn, přičemž vnější obvodové zdi všech staveb se na něm nacházející kopírují vlastnickou hranici uvedeného pozemku. Lze tak uzavřít, že provedená oprava se nedotkla právní sféry žalobkyně, když zobrazení vnějších obvodových stěn staveb odpovídá zjištění učiněným na místě samém a odpovídá historickému vývoji zástavby na uvedeném pozemku.

Z výše uvedených důvodů se krajský soud podrobněji nezabýval odvolacími námitkami, přesto však považuje za vhodné ve stručnosti uvést následující.

Nepřezkoumatelnost rozhodnutí je vadou, ke které jsou správní soudy povinny přihlížet i bez námítky, tedy z úřední povinnosti (§ 109 odst. 4 s. ř. s.). Vlastní přezkum rozhodnutí správního orgánu je možný pouze za předpokladu, že napadené rozhodnutí splňuje kritéria přezkoumatelnosti. Tedy, že se jedná o rozhodnutí srozumitelné, které je opřené o dostatek relevantních důvodů, z nichž je zřejmé, proč správní orgán rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku rozhodnutí.

Veškerá výše uvedená kritéria rozhodnutí žalovaného splňuje. Jedná se o řádným způsobem odůvodněné, srozumitelné rozhodnutí, které se vypořádalo se všemi odvolacími námitkami. Nesouhlas žalobkyně s právním posouzením sporu nepřezkoumatelnost rozhodnutí nezpůsobuje. Krajský soud ze správního spisu ověřil, že rozhodnutí žalovaného má oporu ve spisovém materiálu a zjištěný skutkový stav nevykazuje žádné vady. Skutečnost, že žalobkyně považuje ze svého subjektivního pohledu argumentaci správních orgánů za nedostatečnou nebo nesprávnou, protože se neshoduje s jeho právním názorem, nemá za následek nepřezkoumatelnost rozhodnutí. Navíc je třeba odlišit závěry žalovaného ve vztahu k soukromoprávnímu posouzení kravína a mléčnice, kdy žalovaný zcela jednoznačně dospívá k závěru, že mléčnice představuje příslušenství kravína od jeho závěru, jak tento funkční celek má být zaznamenán v katastrální mapě podle pravidel pro tvorbu digitální katastrální mapy, tedy jako jeden celek dle vnějších obvodových stěn. Uvedené odlišování pak samo o sobě nepřezkoumatelnost rozhodnutí žalovaného nezpůsobuje.

Ve smyslu § 51 odst. 1 správního řádu lze k provedení důkazů užít všech důkazních prostředků, které jsou vhodné ke zjištění stavu věci a které nejsou získány nebo provedeny v rozporu s právními předpisy. Ve svém ustanovení § 53 odst. 3 správní řád upravuje postavení veřejných listin v procesu dokazování, kdy presumuje správnost takových listin a přesouvá důkazní břemeno k vyvrácení jejich obsahu na účastníka správního řízení. Rovněž veřejné listiny je však třeba k důkazu provádět způsobem zákonem předpokládaným a presumpce její správnosti z ní nečiní důkazní prostředek, který by byl ze zákonem předpokládaného způsobu provedení vyloučen (§ 53 odst. 6 správního řádu), neboť rozdíl mezi veřejnou a soukromou listinou spočívá toliko v jejich důkazní síle. Současně platí, že nejsou-li přítomni účastníci, zúčastněné osoby či veřejnost při dokazování, postačuje, že se úřední osoba s obsahem listiny seznámí. Dle krajského soudu však nelze automaticky vždy dovodit, že absence protokolu v případě, kdy listiny, kterými je prováděn důkaz, jsou součástí správního spisu, je vadou řízení, která by měla vliv na zákonnost rozhodnutí.

V posuzované věci se z obsahu správního spisu podává, že správní orgán I. stupně sdělil dle § 36 odst. 3 správního řádu žalobkyni a osobě na řízení zúčastněné možnost seznámit se s podklady pro rozhodnutí ve stanovené lhůtě, přičemž žalobkyně této možnosti využila a k podkladům pro vydání rozhodnutí se podáním ze dne 16. 2. 2015 písemně vyjádřila. Je tak zřejmé, že žalobkyně byla seznámena s obsahem všech listin, které byly podkladem pro vydání rozhodnutí správního orgánu I. stupně a byť se protokol dle § 18 odst. 1 s. ř. o dokazování ani záznam (§ 53 odst. 6 s. ř.) ve správním spise vskutku nenachází, nemohla tato absence mít za následek nezákonnost následně vydaných rozhodnutí správního orgánu I. stupně a žalovaného, to vše zvláště za situace, kdy se správní orgány (zvláště žalovaný) s listinami podstatnými pro rozhodnutí ve svých rozhodnutích řádně vypořádaly.

H. Závěr

Na základě výše uvedeného krajský soud v souladu s § 78 odst. 7 s. ř. s. žalobu jako nedůvodnou zamítl.

I. Náklady řízení

O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., když plně procesně úspěšnému žalovanému a osobě na řízení zúčastněné nevznikly podle obsahu spisu v tomto soudním řízení žádné důvodně vynaložené náklady řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku je **m o ž n o** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

V Olomouci dne 17. ledna 2017

Za správnost vyhotovení:
Markéta Chrudinová

Mgr. Jiří Gottwald v. r.
předseda senátu